Diumenge 5 (B) durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 1,29-39): En aquell temps, Jesús, quan sortiren de la sinagoga, arribaren a la casa de Simó i d'Andreu, amb Jaume i Joan. I la sogra de Simó era al llit amb febre, i immediatament li parlen d'ella. I acostant-s'hi, agafant-la de la mà, l'aixecà. I la va deixar la febre, i els servia.

I arribat el vespre, en pondre's el sol li portaven tots els qui tenien algun mal i els posseïts del dimoni. I tota la població s'havia congregat davant la porta. I guarí molts que estaven afectats de diverses malalties, i expulsà molts dimonis, i no els deixava parlar als dimonis, perquè el coneixien.

I a l'alba, molt de matí, s'alçà, sortí i anà a un lloc solitari, i allí pregava. I el van buscar Simó i tots els qui eren amb ell. I quan el trobaren, li digueren: «Tots et cerquen!». I els diu: «Anem als pobles pròxims perquè allí jo prediqui, que per això he vingut». I anà per tota la Galilea predicant en les sinagogues d'ells i expulsant dimonis.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Tots et cerquen!»

Mn. Francesc CATARINEU i Vilageliu
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui, contemplem Jesús a Cafarnaüm, el centre del seu ministeri, i més en concret a casa de Simó Pere: «Quan sortiren de la sinagoga, arribaren a la casa de Simó i d'Andreu» (Mc 1,29). Allí hi trobà la seva família, la d'aquells que escolten la Paraula i la compleixen (cf. Lc 8,21). La sogra de Pere està malalta al llit i Ell, amb un gest que va més enllà de l'anècdota, li dóna la mà, l'aixeca de la seva prostració i la retorna al servei.

S'acosta als pobres-sofrents que li porten i els cura només allargant la mà; només amb un breu contacte amb Ell, que és font de la vida, queden alliberats-salvats.

Tots busquem el Crist, alguns d'una manera ben volguda i esforçada, d'altres potser sense ser-ne conscients, ja que «el nostre cor està inquiet i no troba repòs fins reposar en Ell» (Sant Agustí).

Però, així com nosaltres el busquem ja que necessitem que ens alliberi del mal i del Maligne, Ell se'ns acosta per a fer possible allò que mai no podríem aconseguir tot sols. Ell s'ha fet feble per a guanyar-nos a nosaltres febles, «s'ha fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui» (1Co 9,22).

Hi ha una mà allargada envers nosaltres que jaiem aclaparats per tants mals; només cal obrir la nostra i ens trobarem drets i renovats per al servei. Podem “obrir” la nostra mà mitjançant la pregària, tot prenent exemple del Senyor: «I a l’alba, molt de matí, s’alçà, sortí i anà a un lloc solitari, i allí pregava» (Mc 1,35).

A més, l'Eucaristia de cada diumenge és la trobada amb el Senyor que ve a aixecar-nos del pecat de la rutina i del desànim per a fer de nosaltres testimonis vius d'una trobada que ens renova constantment, i que ens fa lliures de debò amb Jesucrist.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El nostre cor està inquiet i no troba repòs fins reposar en Ell» (Sant Agustí)

- «El cristianisme comença amb l’encarnació del Verb. Aquí no és solament l’home qui cerca Déu, sinó que és Déu qui ve en Persona per a parlar de si a l’home. Déu cerca l’home mogut pel seu afecte de Pare» (Sant Joan Paul II)

- «Enllà de la seva història, fins al dia d’avui els homes han donat expressió de moltes maneres a aquesta recerca de Déu per mitjà de les creences i dels comportaments religiosos (oracions, sacrificis, cultes, meditacions, etc.). Malgrat les ambigüitats que puguin comportar, aquestes formes d’expressió són tan universals que ens permeten de dir que l’home és un ésser religiós» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 28)